

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 537/2519

พนักงานอัยการกรมอัยการโจทก์ นายรณรอน กล้าสนองจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 81, ป.อ. มาตรา 138, ป.อ. มาตรา 221, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 289, ป.อ. มาตรา 371, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 มาตรา 38, พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 มาตรา 74, พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2501 มาตรา 3, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 75, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยขว้างวัตถุระเบิดขนาดเล็กมากระเบิดห่างผู้เสียหาย 2 เมตรขณะผู้เสียหายบังเสาไฟฟ้าหลบอยู่ ผู้เสียหายไม่ได้รับอันตรายจากการระเบิดนั้น ปรากฏว่าวัตถุระเบิดที่จำเลยใช้เป็นวัตถุจำพวกคลอเรทหุ้มด้วยพลาสติก จำนวนวัตถุระเบิดและชิ้นส่วนที่ใส่ผสมมีแรงระเบิดเพียงสามารถทำอันตรายต่อร่างกายให้ได้รับบาดเจ็บ และทรัพย์สินเสียหายได้เท่านั้นดังนี้ การขว้างระเบิดของจำเลยย่อมไม่สามารถบรรลุผลให้ผู้เสียหายถึงแก่ความตายได้อย่างแน่แท้กรณีจึงต้องปรับด้วยประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 81

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยกับนายสมเจตน์ ยุติรัตน์ เยาวชนซึ่งแยกสำนวนดำเนินคดีไปส่วนหนึ่งต่างหาก บังอาจร่วมกันมีวัตถุระเบิดชนิดพลาสติก อันเป็นวัตถุที่สามารถส่งกำลังดันอย่างแรงต่อสิ่งห่อหุ้มโดยฉับพลันในเมื่อเกิดระเบิดขึ้น โดยมีสิ่งเหมาะสมมาทำให้เกิดกำลังดัน และโดยการสลายตัวของวัตถุระเบิดนั้นทำให้มีแรงทำลายและแรงประหารจำนวน 2 ลูก ไว้ในครอบครอง โดยไม่ได้รับอนุญาต และได้พกพาเข้าไปในเมือง หมู่บ้าน ถนนหลวง ทางสาธารณะ โดยไม่มีเหตุอันสมควร กับได้ร่วมกันใช้วัตถุระเบิดดังกล่าวเป็นอาวุธขว้างปาสับตำรวจโทสมพร ประสงค์ผล และพลตำรวจนพคุณ คุณมิโน เจ้าพนักงานตำรวจผู้ปฏิบัติการตามหน้าที่ โดยเจตนาฆ่า และเพื่อต่อสู้ขัดขวางไม่ยอมให้ทำการค้นจับกุมจำเลยกับพวก เป็นเหตุให้เกิดระเบิดขึ้น จำเลยกับพวกได้กระทำความผิดไปตลอดแล้ว แต่ไม่บรรลุผล โดยสับตำรวจโทสมพรและพลตำรวจนพคุณหลบเสียทัน เศษวัตถุระเบิดจึงไม่ถูก ไม่ถึงแก่ความตายสมดังเจตนาของจำเลยกับพวก เจ้าพนักงานยึดได้เศษพลาสติกซึ่งเป็นชิ้นส่วนของวัตถุระเบิด 2 ชิ้นในบริเวณที่เกิดเหตุเป็นของกลาง ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 138, 221, 288, 289, 371, 80, 83, 91 พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 มาตรา 38, 74 พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2501 มาตรา 3 ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 163 และฉบับที่ 11 ข้อ 2 รัฐบาลกลางจำเลยให้การปฏิเสธศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 138, 221, 288, 289, 80, 83 ให้ลงโทษตามมาตรา 289, 80, 83ซึ่งเป็นบทหนัก ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกตลอดชีวิต แต่ให้เปลี่ยนโทษตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 ข้อ 2 เป็นจำคุก 50 ปี กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 มาตรา 38, 74 จำคุก 1 ปี และมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 371 ปรับ 100 บาทรวมเป็นโทษจำคุก 51 ปี ปรับ 100 บาท จำเลยอายุ 17 ปี ลดมาตราส่วนโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 75 คงจำคุก 25 ปี 6 เดือน ปรับ 50 บาท ไม่ชำระค่าปรับ จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29,

30 ของกลางรับจำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิจารณาแล้ว เห็นว่า วัตถุระเบิดที่จำเลยใช้ขว้างปา ยัง
ฟังไม่ได้ว่าอาจทำให้เป็นอันตรายถึงตายได้ กรณีต้องปรับด้วยประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 81
พิพากษาแก้เฉพาะความผิดฐานพยายามฆ่าเจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติการตามหน้าที่ เป็นว่า จำเลย
มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289, 81 ประกอบด้วยมาตรา 52 จำเลยอายุ 16
ปีเศษ ลดมาตราส่วนโทษกึ่งหนึ่งตามมาตรา 75 จำคุกเฉพาะความผิดฐานนี้ 12 ปี 6 เดือน นอกจากนี้
ที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์และจำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยแล้วฟัง
ข้อเท็จจริงว่า จำเลยเป็นผู้ปาวัตถุระเบิดมาทางเจ้าพนักงานตำรวจผู้จะเข้าไปทำการตรวจค้นตัว
จำเลยจริง ส่วนปัญหาว่าวัตถุระเบิดที่จำเลยใช้จะสามารถ ทำให้เจ้าพนักงานตำรวจถึงแก่
ความตายได้หรือไม่นั้น เห็นว่า โดยสภาพของวัตถุระเบิดเป็นอาวุธที่สามารถทำให้ถึงตายได้แต่
วัตถุระเบิดที่จำเลยใช้คงได้ความจากสืบตำรวจโทสมพร ประสงค์ผล เพียงว่าเห็นจำเลยยกมือที่กำ
วัตถุอย่างหนึ่งไว้ วัตถุระเบิดที่จำเลยใช้จึงน่าจะเชื่อว่ามีขนาดเล็ก ชิ้นส่วนวัตถุระเบิดของกลางที่
พนักงานสอบสวนส่งไปตรวจพิสูจน์เป็นเศษถุงพลาสติกสีน้ำเงินซ้อนกันเป็นชั้น และเศษหนังสติค
ขาดเป็นท่อน ๆ ติดอยู่รวมกัน มีคราบสารเคมีโปรแตสเชื่อมคลอเรตติดอยู่ ผลการพิสูจน์เชื่อว่าเป็น
วัตถุแยกตัวออกมาจากการระเบิดของวัตถุระเบิดจำพวกคลอเรตหุ้มด้วยพลาสติก ซึ่งวัตถุระเบิด
ดังกล่าวเมื่อเกิดระเบิดขึ้นจะสามารถทำอันตรายต่อร่างกายให้ได้รับบาดเจ็บและทรัพย์สินเสียหาย
ได้ ส่วนจะถึงตายได้หรือไม่ได้ความจากร้อยตำรวจเอกสุรรัตน์ อนุทินทศพรพิท ผู้ตรวจพิสูจน์ว่า
ขึ้นอยู่กับจำนวนมากน้อยของวัตถุระเบิดและชิ้นส่วนที่ใส่ผสม คดีได้ความว่า วัตถุระเบิดที่จำเลย
กับพวกปามาตกห่างที่เจ้าพนักงานตำรวจโดดบังเสาไฟฟ้าหลบอยู่เพียง 2 เมตร เจ้าพนักงาน
ตำรวจไม่ได้รับอันตรายจากการระเบิดนั้นเลย และเมื่อจับจำเลยได้แล้ว เจ้าพนักงานตำรวจผู้จับ
ได้มาตรวจสถานที่เกิดเหตุการระเบิดคงพบแต่เศษวัตถุระเบิดของกลางที่ส่งไปพิสูจน์เท่านั้น จาก
ภาพถ่ายและบันทึกการตรวจสถานที่เกิดเหตุไม่ปรากฏว่าบริเวณใกล้เคียงที่เกิดเหตุมีวัตถุใดถูก
ทำลายหรือมีชิ้นส่วนวัตถุระเบิดติดฝังอยู่ แสดงว่าวัตถุระเบิดที่จำเลยใช้มีจำนวนวัตถุระเบิดและ
ชิ้นส่วนที่ใส่ผสมมีแรงระเบิดเพียงสามารถทำอันตรายต่อร่างกายให้ได้รับบาดเจ็บและทรัพย์สิน
เสียหายได้ตามผลการพิสูจน์เท่านั้น การขว้างระเบิดของจำเลยจึงไม่สามารถบรรลุผลให้ผู้เสียหาย
ถึงแก่ความตายได้เป็นแน่แท้ กรณีต้องปรับด้วยประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 81 ดังคำวินิจฉัย
ของศาลอุทธรณ์พิพากษายืน

อุดม จาละ . สงวน สิทธิไชย . ปรีชา สุมาวงศ์